

URZĄD PATENTOWY

D046 1/26

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19139.

Kl. 25 a, 18/01.

Paul Schönfeld
(Chemnitz, Niemcy).

Sposób wyrobu pończoch ze szlakiem.

Zgłoszono 21 października 1930 r.

Udzielono 3 października 1933 r.

Pierwszeństwo: 22 maja 1930 r. dla zastrz. 1 — 3 (Niemcy).

Pończochy, zwłaszcza pończochy trzyćwierciowe, z prostym szlakiem zakardowym lub ze szlakiem podwójnym, znane są już w najrozmaitszych postaciach wykonania.

Jednakże wyrób tego rodzaju pończoch jest o tyle utrudniony, że pończochy o drobnych oczkach nie można zaopatrzyć w szlak o oczkach większych i odwrotnie, zwłaszcza jeżeli się dąży do beznagannego połączenia obu części. Przyczyna tej niedogodności polega na tem, że kawałek tkaniny nie można nasadzić beznagannie na igły maszyny o większym lub mniejszym podziale.

Próbowano już kawałek tkaniny o nieco większych oczkach nasadzić na igły maszyny dającej oczka drobniejsze. Ponieważ

jednak podział oczek i liczba oczek tego kawałka tkaniny nie odpowiada podziałowi igieł maszyny dającej oczka drobniejsze, nie można więc tkaniny nasadzić na właściwe oczka wewnątrz rzędu, lecz tylko tak, iż po nasadzeniu rzędów górnych tkanina całkowicie lub częściowo spada z igieł.

W myśl niniejszego wynalazku, w celu nadrobienia drobnooczkowej pończochy szlakiem o nieco większych oczkach np. według wzorów Jaquard'a albo odwrotnie, w celu dorobienia do pończochy o większych oczkach szlaku drobno oczkowego, postępuje się w ten sposób, iż ten ostatni nasadza się w pewnej odległości od jego brzegu na igły maszyny pończoszniczej, przyczem pasek tkaniny zagina się tak wtył przed końcami

igieł, że tkaninę nasadza się niejako podwójnie. W ten sposób tworzy się w miejscu nasadzenia pewne zgrubienie, a tem samem całkowicie zamknięty brzeg tkaniny. Wskutek takiego nasadzenia nie zsuwają się górne rzędy oczek i powstaje zupełnie beznaganne połączenie.

Na rysunku przedstawiono dwa przykłady wykonania nowego sposobu pracy.

Fig. 1 wskazuje sposób przyłożenia wzorzystego kawałka tkaniny, służący do dorobienia do pończochy szlaku i nawiniętej na swym brzegu, w celu nasadzenia na igły maszyny nadrabiającej pończochę. Fig. 2 przedstawia to samo w widoku bocznym; fig. 3 i 4 przedstawiają, jak kawałek tkaniny nasadza się zawiniętym podwójnym brzegiem według fig. 1 i 2, na igły nadrabiającej pończochę maszyny; fig. 5 wskazuje wzorzysty kawałek tkaniny szlaku; fig. 6 i 8 przedstawiają, jak powyższy szlak nasadza się według innego sposobu wykonania na igły nadrabiającej pończochę maszyny, a na fig. 9 przedstawiono skończoną pończochę z częściowo wyrwanym podwójnym szlakiem.

Według jednego sposobu wykonania, kawałek tkaniny 1, zaopatrzony we wzór 2 i odpowiadający wielkości szlaku, zawija się na górnym brzegu 3 wzdłuż linii 4 tak, iż powstaje zamknięty brzeg 5 tkaniny (fig. 1 i 2). Powyższy, składający się z podwójnej tkaniny szlak nasadza się następnie lewą stroną do góry, t. j. małym odwiniętym paskiem 21 do góry na igły 6 nadrabiającej pończochę maszyny, a potem w znany sposób wyrabia się tkaninę 7 pończochy (fig. 4). Całkowity przebieg nasadzania można uskutecznić w tym przykładzie wykonania na oddzielnem dostosowaniu do tego celu urządzeniu do nasadzania, przyczem w ten sposób nasadzona część szlaku ostatniego końca znajduje się na znanych grabkach do nasadzania, przy pomocy których przenosi się szlak na igły maszyny nadrabiającej pończochę. W ten sposób maszyna poń-

czosznica musi być zatrzymana tylko podczas przenoszenia szlaku.

Według drugiego sposobu wykonania, zaopatrzona w zawinięty wzór 2 część 1 tkaniny, której wymiary odpowiadają wielkości szlaku, nasadza się na górnym brzegu 3 szlaku za linią 4 na igły 8 maszyny nadrabiającej pończochę (fig. 6). Następnie tkaninę wciąga się w górę ażeby końce 19 igieł 6 wbić w oczka 20 paska 21, leżące przed ostrzami igieł (fig. 7). Potem mały pasek 21 (fig. 8) nakłada się przez główki igieł, a do zamkniętego brzegu, powstałego wskutek położenia, dorabia się pończochę.

Sposób ten jest o tyle mniej korzystny od poprzedniego, iż przy wciąganiu szlaku i odwijaniu małego paska 21 tkaniny, końce 19 igieł 6 bardzo łatwo się odrywają lub tak skrzywiają, iż nasadzenie to może uskutecznić tylko niezwykle zręczna osoba. Należy przytem nadmienić, że podczas tego nasadzania, które trwa zbyt długo, cała maszyna pończosznicza musi stać, co pociąga za sobą spadek wydajności. W celu uniknięcia tego można wprowadzić tkaninę szlaku nasadzić najpierw na odpowiednio ukształtowane grabki odkrywające, sprawia to jednakże pewne trudności, zwłaszcza przy tkaniu gęstej, ponadto zaś przeniesienie szlaku na igły maszyny pończosznicznej nie jest łatwe.

Ponieważ mały pasek 21 tkaniny pończosznicznej jest zawinięty, w obu przypadkach powstaje na miejscu nasadzenia części szlaku zamknięty brzeg tak, iż zapewnione jest zupełnie zadawalające połączenie z pończochą.

Jeżeli z tej części 1 szlaku ma powstać szlak podwójny 10 według fig. 5, wówczas powyższą otwartą część szlaku zamyka się w ten sposób, iż górny brzeg 11 tkaniny wiąże się przy pomocy szwu 12 z brzegiem tkaniny paska 21, przyczem przedtem na lewej części szlaku leżącej wewnątrz można umieścić tasiemkę gumową 15.

Wyrób pończochy według nowego spo-

sobu posiada nie tylko tę zaletę, że do pończochy 16 o drobnych oczkach można zrobić wzorzysty szlak żakardowy o dużych oczkach lub odwrotnie, lecz równocześnie pozwala z poszczególnych wzorzystych części szlaku bez przerwy wyrabiać bieżącą taśmę, przez co całkowicie wykorzystuje się maszynę do wzorów, i wyrób pończoch czyni się bardziej korzystnym. Szlak może się przytem składać z tkaniny wzorzystej, jednostronnej, dwustronnej lub też z tkaniny oczkowej wzorzystej, posiadającej dużą ilość wzorów.

Oczywiście nic nie stoi na przeszkodzie, aby zaopatrywać w ten sam sposób pończochę w podłużne barwne wzory i dorabiać do niej jednobarwny szlak, ponieważ w obu przypadkach przebieg nasadzania jest ten sam.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu pończoch ze szlakiem, znamieny tem, że część tkaniny, odpowiednią do wielkości szlaku, nasadza się w pewnej odległości od jej brzegu na igły maszyny nadrabiającej pończochę, a leżący przed końcami igieł pasek tkaniny zawija przytem w ten sposób, iż igły ma-

szyny pończoszniczej dwukrotnie przechodzą przez tkaninę szlaku, przez co na linii nasadzenia powstaje zamknięty brzeg, a zawinięty pasek tkaniny łączy się z górnym brzegiem szlaku, w celu utworzenia szlaku podwójnego.

2. Sposób wyrobu pończoch według zastrz. 1, znamieny tem, że część tkaniny tworzącej szlak zakłada się podwójnie, następnie ukształtowany w ten sposób brzeg nasadza na igły nadrabiającej pończochę maszyny, poczem wyrabia się pończochę w znany sposób.

3. Sposób wyrobu pończoch według zastrz. 1, znamieny tem, że część tkaniny tworzącej szlak nasadza się w pewnej odległości od brzegu na igły maszyny nadrabiającej pończochę, następnie resztę tkaniny podnosi aż pod końce igieł, które przechodzą przez tkaninę przed linią zawinięcia, poczem leżący przed igłami pasek tkaniny przekłada się przez główki igieł, a w końcu do brzegu tkaniny w ten sposób podwójnie nasadzonej dorabia pończochę w znany sposób.

Paul Schönfeld.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

